

kun nævnet dette for i Almindelighed at vise den Betydning, som jeg troer ligger i dette Lovforslag, og skal nu henstille det til de ærede Herrers nærmere Overveielse. Jeg gjentager: Jeg har den Overbeviisning, at seent eller tidligt, og ikke meget seent, maa man komme til en Foranstaltning af denne Art, thi den ligger i vor nuværende Tilstands hele Natur.

Klein: Den ærede Forslagsstiller bemærkede, saavidt jeg erindrer, da han indbragte dette Lovforslag, at det i det Væsentlige var det Samme som et, han indbragte i forrige Session, men at han dog havde forandret det noget, og ved disse Forandringer taget Hensyn til Bemærkninger, der under Behandlingen af det tidligere Lovforslag vare fremkomne imod ham, og han har idag sagt noget Rignende, nemlig at det var en gammel Bekjendt, der her forelaae Thinget; dog spøiede han til, at der var steet nogen Forandring. Det forekommer imidlertid mig ved at gennemlæse Lovforslaget, at det er væsentlig en heelt fremmed Person, der her er kommen ind i Thinget; thi jeg maa tilstaae, at jeg ikke gjentjender det tidligere Lovforslag i ret Meget af det her foreliggende. Sa i Titelen og i den sidste Paragraph finder man jo rigtignok Noget af det tidligere Lovforslag, men det forekommer mig, at den sidste Paragraph i dette Lovforslag forsaavidt fremtræder som noget aldeles Underordnet, at den nærmest maa betragtes som en uundgaaelig Conseqvents af de forudgaaende Bestemmelser i Lovudkastet, der ere nye, og Titelen til Lovforslaget forekommer mig, forsaavidt den Deel af samme angaaer, der skal referere sig til Indholdet af Lovforslaget i forrige Session, i Grunden at være mindre rigtig. Titelen paa Lovforslaget gaaer ud paa, at §§ 15 og 16 af Forordningen af 26de Januar 1821 angaaende det juridiske Studium ved Kjøbenhavns Universitet sættes ud af Kraft, og at Forordningen desuden undergaaer visse Forandringer. Herefter maatte man jo antage, at det virkelig var det Væsentlige ved Forslaget at sætte de nævnte Paragrapher i Forordningen af 1821 ud af Kraft; — jeg skal nu ikke opholde mig ved, at dette gjør Lovforslaget egentlig ikke, der gives jo i ethvert Tilfælde en

Frift af 5 Aar, inden disse Paragrapher skulle sættes ud af Kraft — men det Væsentlige er, forekommer det mig, at disse visse Forandringer, som det hedder, hvilke Forordningen af 1821 skal undergives, ere i den Grad omfattende, at de, saa at sige, aldeles maae opsluge den forsaavidt underordnede Forandring, der tilsigtes med Hensyn til §§ 15 og 16. Nærværende Lovforslag lider efter min Mening som Følge af det Anførte ikke blot af de Mangler, hvoraf den ærede Forslagsstiller Forslag i forrige Session — ligeledes efter min Mening — led, men disse Mangler blive i det nu foreliggende Lovforslag næsten forsvindende ligeoverfor de langt større Ulemper, som Lovforslaget i sin nuværende Stikelse, troer jeg, vilde medføre. — Den ærede Forslagsstiller sagde idag, at han vilde levere noget Materiale til denne Sags Behandling, og han begyndte da med at gjøre opmærksom paa, at der foruden den juridiske Examen i 1848 er indrettet en anden Examen, den statsvidenskabelige; han omtalte, hvilke Forandringer der ved denne Examen stilles til Examinanderne, og han bemærkede da, at de, forsaavidt disse Forandringer tilfredsstillede, maatte antages at være meget vel kvalificerede til at indtræde i forskjellige, navnlig administrative Stillinger, men at det dog var saa, at de kun havde en Udkomst til at komme i Betragtning til nogle Embeder, og at der var afflaaret dem Afgang til de egentlig juridiske Embeder, de Embeder navnlig, som i de omtalte §§ 15 og 16 ere forbeholdte de juridiske Candidater eller i alt Fald examinerede Jurister, og dernæst oplæste han disse Paragrapher for det meget ærede Thing. Det forekommer mig imidlertid, at dette Raisonnement slet ikke passer til Lovforslaget, som det foreligger, thi det gaaer jo ikke ud paa at gjøre Forandringer i disse Paragrapher, det gaaer ikke ud paa at bestemme, at for Fremtiden skal juridisk Examen ikke være nødvendig til de og de af de i §§ 15 og 16 i Forordn. af 1821 nævnte Embeder, men Forslaget gaaer ud paa, at disse Paragrapher aldeles skulle falde bort. Det er altsaa forsaavidt heller ikke nødvendigt for mig nærmere at gennemgaae de Embeder, hvorved den ærede Forslagsstiller særlig dvælede, men jeg skal dog